

แผนการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวตำบลบ้านโป่ง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐

องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่ง อำเภอเวียงป่าเป้า จังหวัดเชียงราย

สำนักงานปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล
งานบริหารทั่วไป

โทร. ๐-๕๓๗๘-๑๙๘๙ www.banpong.go.th

คำนำ

นโยบายในการพัฒนาบริการและส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวแห่งเอเชีย โดยกำหนดเป้าหมายหลักในการพัฒนาด้านสาธารณูปโภค ที่พัก สาธารณสุขพื้นฐาน การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว รูปแบบการท่องเที่ยวที่หลากหลาย การเสนอวัฒนธรรมไทยที่เป็นเอกลักษณ์ การกำหนดมาตรฐานความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยว ซึ่งเป้าหมายดังกล่าวมีความจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือ จากทุกฝ่าย เพื่อส่งเสริมให้การท่องเที่ยวของไทยได้พัฒนาอย่างเต็มศักยภาพ และบรรลุเป้าหมายได้ประโยชน์ ด้วยกันทุกฝ่ายและมีความยั่งยืน นโยบายดังกล่าวมีความสำคัญต่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวทุกระดับ โดยเฉพาะในระดับท้องถิ่น ประกอบกับแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้กำหนดให้ การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยถ่ายโอนภารกิจด้านการท่องเที่ยวให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และนอกจากนี้งานด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยวยังเป็นภารกิจตามอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามกฎหมายกำหนด องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีแหล่งท่องเที่ยวและกิจกรรมด้านการท่องเที่ยว ควรมีแนวทางในการดำเนินการเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อชุมชนและการท่องเที่ยวโดยรวมของประเทศโดยยึดหลักการส่งเสริมการท่องเที่ยว ตามที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยใช้เป็นแนวทางและแนวปฏิบัติในการ ดำเนินงานด้านการท่องเที่ยว องค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านโป่ง เห็นว่าการจัดทำแผนส่งเสริมการท่องเที่ยวขององค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านโป่ง เป็นสิ่งสำคัญที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพึงกระทำเพื่อเป็นการพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวเป็นไปในทิศทางที่ถูกต้องและเหมาะสม ซึ่งต้องใช้การวางแผนอย่างเป็นระบบ จากนั้นก็ นำแผนงานและโครงการไปสู่การปฏิบัติ โดยมีการกำกับดูแลติดตามจนบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ จึงได้ จัดทำแผนส่งเสริมการท่องเที่ยว ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ ขึ้น

องค์กรบริหารส่วนตำบลบ้านโป่ง

สารบัญ

	หน้า
บทที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน	
๑. ด้านกายภาพ	๑
๒. ด้านการเมือง/การปกครอง	๒
๓ ประชากร	๓
๔. สภาพทางสังคม	๓
๕. ระบบบริการพื้นฐาน	๔
๖. ระบบเศรษฐกิจ	๕
๗. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม	๖
๘. ทรัพยากรธรรมชาติ	๗
๙. โครงสร้างการบริหาร	๘
บทที่ ๒ การวิเคราะห์ศักยภาพและเป้าหมายการท่องเที่ยว	๑๐
บทที่ ๓ แผนส่งเสริมการท่องเที่ยว	๑๗

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

ทิศเหนือ ติดต่อกับตำบลเวียง อำเภอเวียงป่าเป้า จังหวัดเชียงราย เขตเริ่มต้นจากดอยแม่ปูนหลวง บริเวณพิกัด NB ๓๕๗๗๗๓๒๖ ไปทางทิศตะวันออกตามแนวห้วยหินลาด ห้วยแพะลังกาขึ้นไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือข้ามแม่น้ำลาวที่พิกัด NB ๕๒๙๓๘๕ ไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ผ่านทางหลวงเชียงราย-เชียงใหม่ บริเวณพิกัด NB ๕๔๓๓๖๘ ไปทางทิศตะวันออกผ่านห้วยน้ำนาไปตามห้วยแม่แป้นสิ้นสุดที่สันดอยแม่หีบ บริเวณพิกัด NB ๖๐๗๓๘๖

ทิศใต้ ติดต่อกับตำบลป่าจู้ อำเภอเวียงป่าเป้า จังหวัดเชียงราย มีแนวเริ่มต้นจากดอยขุนห้วยป่าสัก บริเวณพิกัด NB ๖๑๐๓๔๗ ไปทางทิศตะวันตกตามแนวลำน้ำห้วยป่าสักถึงบริเวณพิกัด NB ๕๘๒๓๓๗ แล้วขึ้นไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือตามห้วยไม้สีสุกผ่านทางหลวงเชียงราย-เชียงใหม่ ไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ถึงห้วยน้ำฮากบริเวณพิกัด NB ๕๐๐๓๒๘ ไปตามห้วยน้ำฮากผ่านห้วยป่าหาม ลงมาทางทิศตะวันตกเฉียงใต้จดห้วยแม่ฉางข้าว บริเวณพิกัด NB ๔๔๐๓๒๑ ไปตามแนวลำห้วยแม่ฉางข้าว สิ้นสุดขุนห้วยแม่ฉางข้าว บริเวณพิกัด NB ๖๓๖๓๐๓

ทิศตะวันออก ติดต่อกับ ตำบลทุ่งฮั่ว อำเภอวังเหนือ จังหวัดลำปาง มีแนวเริ่มต้นจากสันดอยแม่หีบ บริเวณพิกัด NB ๖๐๗๓๘๖ ไปทางทิศใต้ตามแนวเขาสันหลวงไปสิ้นสุดที่ดอยห้วยป่าสักบริเวณพิกัด NB ๖๑๐๓๔๗

ทิศตะวันตก ติดต่อกับตำบลแม่แวน อำเภอพร้าว จังหวัดเชียงใหม่ มีแนวเริ่มต้นจากดอยขุนห้วย แม่ฉางข้าว บริเวณพิกัด NB ๓๖๓๓๐๓ ไปทางทิศเหนือตามแนวสันหลวงไปสิ้นสุดที่ดอยขุนแม่ปูนหลวงบริเวณพิกัด NB ๓๕๗๗๓๒๖

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

- ฤดูร้อน ประมาณกลางเดือนกุมภาพันธ์ – กลางเดือนพฤษภาคม
- ฤดูฝน ประมาณกลางเดือนพฤษภาคม – กลางเดือนตุลาคม
- ฤดูหนาว ประมาณกลางเดือนตุลาคม – กลางเดือนกุมภาพันธ์

๑.๔ ลักษณะของดิน

เป็นลักษณะที่เหมาะสมกับการเพาะปลูก

๒. ด้านการเมือง/การปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง

แบ่งเขตการปกครองออกเป็น ๘ หมู่บ้าน

๒.๒ การเลือกตั้ง

- ฝ่ายบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน ๔ คน
- สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน ๘ คน

๓. ประชากร

๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

หมู่ที่	หมู่บ้าน	ครัวเรือน	ประชากรทั้งสิ้น	ชาย	หญิง
๑	บ้านเพื่อยไฮ	๒๓๑	๔๙๑	๒๒๔	๒๖๗
๒	บ้านโป่งเทวี	๓๓๕	๙๒๙	๔๕๐	๔๗๙
๓	บ้านสัน	๒๘๑	๘๒๒	๔๐๔	๔๑๘
๔	บ้านลังกา	๓๔๐	๙๑๑	๔๕๒	๔๕๙
๕	บ้านโป่งเทวี	๒๓๑	๗๔๓	๓๕๗	๓๘๖
๖	บ้านสันต้อ	๑๗๔	๔๙๒	๒๔๕	๒๔๗
๗	บ้านห้วยหินลาด	๘๖	๔๖๐	๒๓๓	๒๒๗
๘	บ้านป่าดิ่งหลวง	๑๑๕	๓๖๘	๒๐๑	๑๖๗
รวม		๑,๙๕๒	๕,๒๑๕	๒,๕๖๖	๒,๖๕๐

หมายเหตุ : ข้อมูลจากสำนักทะเบียนอำเภอเวียงป่าเป้า

๔. สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

- โรงเรียนประถมศึกษา ๕ แห่ง
 ๑. โรงเรียนบ้านโป่งเทวี
 ๒. โรงเรียนบ้านลังกา
 ๓. โรงเรียนบ้านสัน
 ๔. โรงเรียนบ้านป่าดิ่ง
 ๕. โรงเรียนบ้านห้วยหินลาดใน
- โรงเรียนมัธยมศึกษา ๑ แห่ง
 ๑. โรงเรียนบ้านโป่งเทวี
- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ๒ แห่ง
 ๑. ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่ง
 ๒. อนุบาล ๓ ขวบ โรงเรียนบ้านป่าดิ่ง
- ศูนย์ข้อมูลข่าวสารประจำหมู่บ้าน ๗ แห่ง
- ศูนย์การศึกษานอกโรงเรียน ๑ แห่ง
 ๑. สำนักงานส่งเสริมการเรียนรู้เวียงป่าเป้า(ตำบลบ้านโป่ง)

๔.๒ สาธารณสุข

- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบล ๒ แห่ง
- ๑. โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านโป่ง
- ๒. โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพบ้านป่าตึง

๔.๓ อาชญากรรม

ปัญหาการเกิดอาชญากรรมในพื้นที่ตำบลบ้านโป่ง โดยส่วนใหญ่จะเป็นปัญหาทะเลาะวิวาท เนื่องจากการดื่มสุรา และปัญหากลุ่มวัยรุ่นนุ่งคิ๊คนอง ตกแต่งรถท้อไอเสียเสียงดังรบกวนประชาชน แต่ก็ได้รับการสอดส่องดูแลจากผู้นำหมู่บ้าน หน่วยงานราชการ ตำรวจ เพื่อระงับเหตุการณ์ต่างๆ

๔.๔ ยาเสพติด

พื้นที่ตำบลบ้านโป่ง เป็นพื้นที่เชื่อมระหว่างจังหวัดเชียงราย - จังหวัดเชียงใหม่ โดยเส้นทางสายอำเภอเวียงป่าเป้า - อำเภอพร้าว ซึ่งสามารถเป็นเส้นทางขนยาเสพติดได้ ซึ่งทางหน่วยงานราชการและชุมชนได้ร่วมมือกันในการสังเกตการณ์และเฝ้าระวัง หากมีเบาะแสหรือเหตุการณ์ผิดปกติสามารถแจ้งหน่วยงานที่ดูแลรับผิดชอบเข้าตรวจสอบและดำเนินการจับกุมได้ทันที

๔.๕ การสังคมสงเคราะห์

ประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลบ้านโป่งได้รับการช่วยเหลือตามนโยบายของรัฐบาลสำหรับเป็นเงินสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ เงินสวัสดิการเบี้ยความพิการ เงินสวัสดิการช่วยเหลือผู้ติดเชื้อเอชไอวี และเงินอุดหนุนเพื่อการเลี้ยงดูเด็กแรกเกิด อีกทั้งแต่ละหมู่บ้านมีการจัดตั้งกลุ่มฅมปาณกิจศพสงเคราะห์ระดับหมู่บ้านทุกหมู่บ้าน ซึ่งดำเนินการโดยคณะกรรมการของหมู่บ้าน

๕. ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑ การคมนาคมขนส่ง

- ถนนสายหลักที่ติดต่อกับอำเภอเวียงป่าเป้าเป็นถนนลาดยางทั้งหมด มีถนนทางหลวงหมายเลข ๑๑๘ สายเชียงใหม่ - เชียงราย ผ่านตำบล
- ถนนภายในหมู่บ้าน

เป็นถนนลาดยาง	๔๐ %
เป็นถนนคอนกรีต	๕๐ %
เป็นถนนลูกรัง	๑๐ %

๕.๒ การไฟฟ้า

- คราวเรือนมีไฟฟ้าใช้ ๙๘ %
- คราวเรือนที่ไม่มีไฟฟ้าใช้ ๒ % (หมู่ที่ ๗ หย่อมบ้านห้วยหินลาดใน, หย่อมบ้านผาเยื้อง)

๕.๓ การประปา

- ประปาบาดาล จำนวน ๖ แห่ง

๑. หมู่ที่ ๑	จำนวน ๑ แห่ง
๒. หมู่ที่ ๒	จำนวน ๑ แห่ง
๓. หมู่ที่ ๓	จำนวน ๑ แห่ง
๔. หมู่ที่ ๔	จำนวน ๑ แห่ง
๕. หมู่ที่ ๕	จำนวน ๑ แห่ง
๖. หมู่ที่ ๖	จำนวน ๑ แห่ง

๕.๔ โทรศัพท

- โทรศัพทภายในครัวเรือน มีประมาณ ๙๕% ของจำนวนครัวเรือนทั้งหมด

๕.๕ ไปรษณีย์ หรือการสื่อสาร หรือการขนส่ง และวัสดุ ครุภัณฑ์

- ระบบเสียดตามสาย/หอกระจายข่าวในพื้นที่หมู่บ้าน จำนวน ๘ แห่ง

๖. ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตร

ประชากรส่วนใหญ่มีรายได้จากผลผลิตทางการเกษตร ประชากรร้อยละ ๘๕ ประกอบอาชีพทางการเกษตร พืชทางเศรษฐกิจสำคัญ คือ ข้าว ข้าวโพด ถั่ว ยางพารา กาแฟ ชา นอกจากนี้ยังมีการปลูกผลไม้ทางเศรษฐกิจ คือ ลำไย กล้วยน้ำว้า

๖.๒ การประมง

ตำบลบ้านโป่ง ไม่มีการทำการประมงเป็นอาชีพหลัก แต่เนื่องจากภายในพื้นที่มีแหล่งน้ำธรรมชาติ ได้แก่ ลำห้วย แม่น้ำลาว หนอง บึง ประชาชนจึงหาปลาและสัตว์น้ำอื่นๆ เพื่อบริโภค บางครัวเรือนมีบ่อเลี้ยงปลาขนาดเล็กเพื่อเป็นอาชีพเสริมและเป็นอาหาร

๖.๓ การปศุสัตว์

เกษตรกรตำบลบ้านโป่ง มีการเลี้ยงสัตว์ไว้เพื่อบริโภค และจำหน่ายเป็นรายได้เสริม สัตว์ที่นิยมเลี้ยง ได้แก่ โค กระบือ สุกร เป็ด ไก่ เป็นต้น

๖.๔ การบริการ

ธุรกิจการบริการในตำบลบ้านโป่ง ดังนี้

๑. โรงแรม ๑ แห่ง
๒. ห้องพักร/ห้องเช่า ๑๒ แห่ง
๓. ร้านอาหาร/อาหารตามสั่ง/ร้านก๋วยเตี๋ยว ๒๐ แห่ง
๔. บริหารล้าง อัด ฉีด ๑ แห่ง
๕. บริการซ่อมบำรุงรถยนต์ รถจักรยานยนต์ ๘ แห่ง
๖. บริการอ็อก เชื่อม กลึง ๑ แห่ง

๖.๕ การท่องเที่ยว

แหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ตำบลบ้านโป่ง ที่สำคัญได้แก่ น้ำพุร้อนทุ่งเทวี ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์

๖.๖ อุตสาหกรรม

ตำบลบ้านโป่งมีอุตสาหกรรมครัวเรือน ได้แก่ โรงงานผลิตน้ำดื่มบรรจุขวด

๖.๗ การพาณิชย์และกลุ่มอาชีพ

กลุ่มอาชีพ จำนวน ๑๔ กลุ่มได้แก่

๑. กลุ่มเกษตรกรทำนา ระดับตำบล : ผลิตปุ๋ยอินทรีย์ชีวภาพ
๒. กลุ่มออมทรัพย์ทอผ้า หมู ๒ รวมกับหมู ๕ : ทอผ้าฝ้าย และแปรรูปผ้าฝ้าย

๓. กลุ่มเครื่องปั้นดินเผา หมู่ ๒ : ทำเครื่องปั้นดินเผา
๔. กลุ่มปศุสัตว์พัฒนา หมู่ ๒ รวมกับหมู่ ๕ : การเลี้ยงสัตว์
๕. กลุ่มจักสาน หมู่ ๓ : จักสานจากไม้ไผ่
๖. กลุ่มทอตุ่ง หมู่ ๔ : ผลิตตุ่งออกจำหน่าย

กิจกรรมสำคัญของของกลุ่มอาชีพ นอกจากจะเป็นอาชีพต่างๆที่สมาชิกแต่ละคนได้ร่วมกันทำแล้ว สมาชิกยังมีการออมร่วมกันอีกด้วย ซึ่งแต่ละกลุ่มจะมีระเบียบการออมที่แตกต่างกันไป แต่ก็จะมีเพดานการออมอยู่ระหว่าง ๒๐ - ๑,๐๐๐ บาท ต่อคนต่อเดือน

๗. ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรม

๗.๑ การนับถือศาสนา

ประชาชนส่วนใหญ่ นับถือศาสนาพุทธ ลำดับรองลงมาศาสนาคริสต์ซึ่งมีสถานประกอบกิจกรรมทางศาสนา ประกอบด้วย วัด จำนวน ๕ แห่ง, สำนักสงฆ์ จำนวน ๑ แห่ง และโบสถ์ จำนวน ๓ แห่ง และในตำบลบ้านโป่งยังมีพระเจ้าแสนแซซึ่งเป็นพระพุทธรูปที่เก่าแก่สวยงามและศักดิ์สิทธิ์ปัจจุบันประดิษฐานอยู่ที่วัดบ้านโป่งเทวี ตั้งอยู่ ๑๒๔ หมู่ที่ ๒ ตำบลบ้านโป่ง อำเภอเวียงป่าเป้า จังหวัดเชียงราย ปัจจุบันมีอายุรวม ๑,๐๐๐ ปี ตามที่กรมศิลปฯ ได้ขึ้นทะเบียนเอาไว้เดิมที่ประมาณ ปี พ.ศ.๒๕๒๐ ชาวบ้านได้ขุดพบที่วัดร้างแห่งหนึ่งไม่ไกลจากหมู่บ้านไปทางทิศตะวันตกราว ๗ กิโลเมตร และได้อันเชิญมาประดิษฐานที่วัดลังกา ในปี พ.ศ.๒๕๖๐ ต่อมาชาวบ้านได้นิมนิต(ฝัน) ว่าพระเจ้าแสนแซองค์นี้อยากมาประดิษฐานอยู่ที่วัดบ้านโป่งเทวีดังนั้นชาวบ้านจึงได้อันเชิญพระเจ้าแสนแซมาประดิษฐาน ณ วัดบ้านโป่งเทวีจนถึงปัจจุบัน นามว่า พระเจ้าแสนแซ นั้น แซ่ คือ สลัก นั้นเอง พระพุทธรูปองค์นี้ไม่ได้หล่อ สมัยก่อนจะสร้างแบบแยกชิ้นแล้วนำมาประกอบเป็นองค์พระโดยสลักให้ติดเป็นองค์พระ มีขนาดหน้าตักกว้าง ๔๐ นิ้ว สูง ๗๙ นิ้ว ชื่อสามัญเรียกว่า พระสิงห์สามเชียงแสน ชาวบ้านทั่วไปเรียกว่า “พระเจ้าแสนแซ”

๗.๒ ประเพณีและงานประจำปี

๑. ประเพณีปีใหม่เมือง (ประเพณีสงกรานต์) เป็นประเพณีที่จัดขึ้นเพื่อสืบสานประเพณีท้องถิ่น โดยกิจกรรม/ประเพณี ที่สำคัญภายใต้ประเพณีปีใหม่เมืองได้แก่ ประเพณีรดน้ำดำหัว เป็นกิจกรรม/ประเพณีที่แสดงออกถึงความเคารพและความกตัญญูต่อบิดามารดา ครูบาอาจารย์ ผู้ใหญ่ และผู้มีพระคุณ ด้วยความเชื่อว่าเป็นการขอขมาลาโทษ พร้อมทั้งรับคำอวยพรเพื่อสิริมงคลของชีวิต

๒. ประเพณีสงกรานต์พุทธรูปชินราช ตำบลบ้านโป่งได้มีการสืบสานประเพณีสงกรานต์ พุทธชินราชเป็นประจำทุกปี ประมาณช่วงเดือนมิถุนายนถึงเดือนกรกฎาคม ณ พระพุทธรูปชินราชที่ดอยหินหลวง บริเวณพื้นที่บ้านป่าตึง หมู่ที่ ๕ หรือเรียก ดอยหินหลวง เพื่อเป็นการอนุรักษ์วัฒนธรรมที่มีผลต่อจิตใจและความเชื่อของประชาชน

๓. ประเพณีล้านนา (ตานก๋วยสลาก) ตานก๋วยสลาก หรือ กินข้าวสลาก เป็นภาษาของชาวล้านนาที่มีการเรียกขานต่างกันในแต่ละท้องถิ่น หรือภาษากลางเรียกว่า “สลากภัต” คำว่าก๋วย แปลว่า ภาชนะที่สานด้วยไม้ไผ่หรือวัสดุจากธรรมชาติ ให้เป็นรูปตะกร้าหรือชะลอม โดยการถวายตานก๋วยสลากนี้มีจุดมุ่งหมาย ๒ อย่าง คือ เป็นการอุทิศส่วนบุญส่วนกุศลให้เทพเทวดา และผู้ที่ล่วงลับไปแล้ว อีกประการเป็นการอุทิศไว้ให้แก่ตนเองเมื่อล่วงลับไปในภายหน้า การถวายก๋วยสลากถือกันว่าจะได้อานิสงส์แรง เพราะเป็นการทำบุญแบบสังฆทานผู้ถวายไม่ได้เจาะจงตัวผู้รับว่าจะเป็นพระภิกษุหรือสามเณรรูปใด

๔. ประเพณีฟ้อนผีผัด-ผีเม็ง เป็นประเพณีความเชื่อเรื่องผีประจำตระกูลของชาวบ้านบ้านโป่งเทวี และบ้านลังกา ซึ่งจะมีไม้ที่ตระกูลที่จัดอยู่ในเครือผีบรรพบุรุษหรือผีปู่ย่า พิธีกรรมจะค่อนข้างซับซ้อน เรื่องราวของผีผัดนั้นไม่อาจจะระบุได้ว่าเป็นประเพณีที่สืบเนื่องมาจากชนกลุ่มใด แต่มีผู้สังเกตว่ากลุ่มคนที่นับถือผีผัดอาจมีบรรพบุรุษสืบเชื้อสายมาจากพวกลัวะก็เป็นได้ อย่างไรก็ตามการนับถือผีผัดน่าจะตกทอดเป็นวัฒนธรรมของชาวล้านนามาเป็นเวลานาน

ประเพณีพ่อนผีนั้นชาวล้านนาเชื่อว่าเป็นการเซ่นดวงวิญญาณบรรพบุรุษที่ได้ช่วยปกป้องคุ้มครองรักษาให้ลูกหลานได้อยู่เย็นเป็นสุข เป็นการเชิญวิญญาณของบรรพบุรุษมาร่วมกิจกรรมเพื่อให้เกิดความสามัคคีขึ้นในกลุ่มเครือญาติที่นับถือผีเดียวกัน

๕. ประเพณีสืบชะตาหลวง เป็นประเพณีสำคัญอย่างหนึ่งของชาวล้านนาที่เชื่อกันว่าเป็นการต่ออายุหรือต่อชีวิตของบ้านเมืองหรือของคนให้ยืนยาว มีความสุข ความเจริญ ตลอดจนเป็นการขจัดภัยอันตรายต่างๆที่จะเกิดขึ้นให้แคล้วคลาดปลอดภัย พิธีสืบชะตาหลวงนี้จัดขึ้นทุกหมู่บ้านในพื้นที่ตำบลบ้านโป่งตามโอกาสและเวลาที่เห็นสมควร หรือตามฤกษ์คืนนั้นเอง พิธีสืบชะตาจะแบ่งเป็น ๓ ประเภท คือ สืบชะตาคน สืบชะตาบ้าน และสืบชะตาเมือง

๗.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภาษาล้านนา

ภูมิปัญญาท้องถิ่น

แหล่งเรียนรู้เครื่องปั้นดินเผา เป็นแหล่งเรียนรู้วิถีชีวิตการสร้างอาชีพกับภูมิปัญญาดั้งเดิมของชนรุ่นปู่ย่าตายายที่สืบทอดกันมา ปัจจุบันในตำบลบ้านโป่งมีแหล่งเรียนรู้เครื่องปั้นดินเผาตั้งอยู่บ้านเลขที่ ๑๐/๒ หมู่ที่ ๒ ตำบลบ้านโป่ง (นางจันทร์รา กาวีโรจน์)

แหล่งเรียนรู้การจักสาน เป็นหัตถกรรมสำคัญในสังคมเกษตรกรรม เพราะเป็นเครื่องมือเครื่องใช้ ที่ผู้ใช้สามารถสานขึ้นใช้เอง จากวัตถุดิบที่มีอยู่ในท้องถิ่น การสร้างรูปทรง และกรรมวิธีในการทำเครื่องจักสานยุคแรกๆ ของมนุษย์ โดยทั่วไปจะไม่แตกต่างกันนัก ตั้งแต่การนำไปไม้ เถาวัลย์ มาสานเป็นภาชนะ สานเป็นเสื่อหรือเครื่องรองนั่ง ปูนอน การนำไปมะพร้าว ใบลาน ใบตาล และเถาวัลย์มา สานเป็นภาชนะอย่างหยาบๆ สำหรับใส่สิ่งของซึ่งทำกันทั่วไป

ภาษาล้านนา ภาษาล้านนาที่ใช้ในตำบลบ้านโป่งทั้งหมด ๓ ภาษา คือ ภาษาพื้นเมือง ภาษาชนเผ่าปกากะญอ ภาษาชนเผ่า และใช้ภาษาไทยเป็นภาษาทางการ ประชาชนในตำบลบ้านโป่ง ส่วนใหญ่จะใช้ภาษาพื้นเมืองใช้ติดต่อสื่อสารประจำวัน

๗.๔ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

- ผ้าทอ
- เครื่องปั้นดินเผา
- กะละแม

๘. ทรัพยากรธรรมชาติ

๘.๑ ลักษณะของแหล่งน้ำ

แหล่งน้ำธรรมชาติที่สำคัญ

- ลำน้ำ	๒	สาย
- ลำห้วย	๑๐	สาย
- หนองน้ำ	๑๓	สาย
- อ่างเก็บน้ำ	๒	แห่ง
- บ่อน้ำพุร้อน	๑	แห่ง

แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น

- ฝาย	๗	แห่ง
- บ่อน้ำตื้น	๑,๒๕๕	แห่ง
- บ่อบาดาล	๖	แห่ง
- ประปาหมู่บ้าน	๖	แห่ง

๘.๒ ลักษณะของไม้และป่าไม้

ตำบลบ้านโป่ง มีพื้นที่เป็นสภาพป่าไม้ประมาณ ๓๕,๗๗๗ ไร่หรือ ๖๐.๒๑% ของพื้นที่ทั้งหมดของตำบล (๖๐,๖๓๙ ไร่) อยู่ทางทิศตะวันออกและทิศตะวันตกของตำบล สภาพป่าทั่วไปมีลักษณะเป็นป่าโปร่งมีการบุกรุกทำลายป่าเป็นจำนวนมากโดยเฉพาะในทางทิศตะวันออก และสภาพป่าไม้ค่อนข้างสมบูรณ์ จะอยู่ทางทิศตะวันตก

๘.๓ ภูเขา

ลักษณะภูเขาในพื้นที่ตำบลบ้านโป่ง มีสภาพเป็นลักษณะแบบลูกคลื่นเขาและภูเขาหรือเทือกเขาเป็นแหล่งทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญ เพราะไม่เพียงอุดมไปด้วยป่าไม้ สัตว์ป่า และแร่ธาตุต่าง ๆ เท่านั้น แต่ยังเป็นแหล่งกำเนิดของต้นน้ำลำธารสายสำคัญที่ใช้หล่อเลี้ยงชีวิตของประชาชนตำบลบ้านโป่งอีกด้วย

๘.๔ ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่ง

- เหมืองแร่ดินขาว
- ป่าชุมชน
- น้ำพุร้อนทุ่งเหว

๙.โครงสร้างการบริหาร

ผู้บริหาร อบต.บ้านโป่ง

คณะผู้บริหาร

นายสรवार ชัยนาม
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่ง 081 961 2018

นายโยธิน ใจเฟย
รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่ง 080 858 1802

นางสาวณัชชาภัทร ศิริศา
รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่ง 093 282 2450

นายอดิศร ธรรมชัย
เลขานายกองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่ง 086 728 2451

พพพ.themega

สมาชิกสภา อบต.บ้านโป่ง

สมาชิกสภา

นายไชยา รัตนเทศ
ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่ง 080 769 1501

นายสมนึก อ่อนนวล
สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล หมู่ 1
095 823 2005

นายประพันธ์ วงษา
สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล หมู่ 2
086 114 2771

นายบรรพต ชีพเม่น
สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล หมู่ 4
087 682 7994

นายบุญส่ง ดีโก้
รองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่ง 099 158 2958

นายสมบุรณ์ เมืองยอด
สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล หมู่ 6
081 706 8238

นายศิริวัชร โพทะ
สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล หมู่ 7
096 098 5794

นายสิทธิชาติ หมอ
สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล
บ้านโป่ง หมู่ 8

นายสาธิต ปัญญารัตน์
เลขานุการสภาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่ง 091 853 7851

หัวหน้าส่วนราชการ อบต.บ้านโป่ง

หัวหน้าส่วนราชการ

นายสาธิต ปัญญารัตน์
ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่ง 091 853 7851

นางสาวดวงภา พรหมภร
รองปลัด องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่ง 082 618 8651

นายสมจิตร์ เจริญวงศ์
หัวหน้าฝ่ายการเงินและบัญชี
รักษาการแทน ผู้อำนวยการกองคลัง

นางอภัยญา จอมมงคล
หัวหน้าสำนักปลัด 061 249 9941

นางสาวจิรภัทร โททะธยา
ผู้อำนวยการกองการศึกษา
093 130 8186

นายสาธิต ปัญญารัตน์
ปลัด อบต.บ้านโป่ง รักษา
การแทน ผู้อำนวยการกอง
ช่าง

บทที่ ๒ การวิเคราะห์ศักยภาพและเป้าหมายการท่องเที่ยว

นโยบายการพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑. พัฒนาแหล่งทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว เช่น ปรับปรุงภูมิทัศน์และเส้นทางท่องเที่ยวให้พร้อม ตลอดจนส่งเสริมการจัดการท่องเที่ยวเชื่อมโยงกับอาชีพการเกษตรในพื้นที่ที่มีศักยภาพตามวิถีชีวิตชุมชน

๒. ส่งเสริมการปลูกต้นไม้ทั้งไม้ยืนต้น ไม้ดอก ไม้ประดับ ภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่ง

๓. สร้างจิตสำนึกของประชาชนให้รักและช่วยกันรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยการให้เข้ามามีส่วนร่วมในการรับผิดชอบ

การพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยว

(๑) ส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนการท่องเที่ยวและเร่งรัดการปรับปรุงมาตรฐานในเรื่องสิ่งอำนวยความสะดวกความปลอดภัยและสุขอนามัย

(๒) พัฒนา บุรณะ และฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ศาสนาและวัฒนธรรมเดิมที่มีอยู่แล้ว ส่งเสริมการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวใหม่ที่มีศักยภาพสามารถเชื่อมโยงธรรมชาติ ศิลปวัฒนธรรมและวิถีชีวิตของ ชุมชน

(๓) ส่งเสริม สนับสนุนตลาดนักท่องเที่ยวภายในพื้นที่และภายในจังหวัด

(๔) ส่งเสริมกิจกรรมและรูปแบบการท่องเที่ยวเพื่อสร้างคุณค่าและมูลค่าเพิ่มทางการท่องเที่ยว

(๕) ผลักดันความร่วมมือของหน่วยงานต่างๆ เพื่อให้บริการนักท่องเที่ยวอย่างมีคุณภาพ

(๖) พัฒนาด้านการตลาดและประชาสัมพันธ์เพื่อยกระดับแหล่งท่องเที่ยวให้เป็นที่รู้จัก

เป้าหมายการท่องเที่ยวขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่ง

๑. ร่วมกันสร้างเป้าหมายที่เราต้องการ ต้องการเห็นการท่องเที่ยวของเราเป็นเช่นไร ?

-มีนักท่องเที่ยวเข้ามาเยี่ยมชมแหล่งท่องเที่ยวตามธรรมชาติ

-อยากให้ตำบลบ้านโป่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ และแหล่งท่องเที่ยวทางการเกษตร

อย่างเต็มรูปแบบ

-ประชาชนในตำบลมีแหล่งรายได้ทางการท่องเที่ยวเสริม

-อยากให้นักท่องเที่ยวประทับใจในสินค้าและบริการของคนในชุมชน

-อยากให้คนในชุมชนมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยว ช่วยกันดูแลรักษา ทรัพยากรธรรมชาติ

-อยากให้แหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ตำบลบ้านโป่งเป็นที่รู้จัก

มิติด้านสิ่งแวดล้อม

-อยากให้ประชาชนในชุมชนเอื้อเฟื้อกันเหมือนในอดีต

-อยากให้ป่าไม้อุดมสมบูรณ์

มิติในด้านเศรษฐกิจ

-คนในท้องถิ่นมีงานทำ เศรษฐกิจในชุมชนดี

-ไม่มีปัญหาทางสังคม คนในชุมชนมีความสุข

-ชุมชนมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักกันทั่วไป

ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา ผลการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชาชน

ชื่อปัญหา	สภาพปัญหา
๑. ปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ๑.๑ การคมนาคมขรุขระ ไม่สะดวกต่อการคมนาคม ๑.๒ การระบายน้ำไม่สะดวกมีผลให้น้ำท่วมขัง	- สภาพถนนทรุดโทรมเนื่องจากภัยธรรมชาติของพื้นที่ - เมื่อเกิดฝนตกหนัก หรือน้ำท่วมช่องทางระบายน้ำระบายไม่ทัน
๒. ปัญหาด้านแหล่งน้ำ ๒.๑ ภาชนะเก็บน้ำมีไม่เพียงพอในฤดูแล้ง ๒.๒ แหล่งน้ำเพื่อการเกษตรมีไม่เพียงพอ	- เกิดปัญหาเนื่องจากแหล่งน้ำตามธรรมชาติ เพื่อการเกษตรต้นเขิน และมีน้อย และประสบปัญหาเกือบทุกหมู่บ้านของตำบล
๓. ปัญหาด้านเศรษฐกิจ ๓.๑ ราคาพืชผลทางการเกษตรตกต่ำเมื่อเทียบกับต้นทุน ๓.๒ ปัญหาด้านรายได้ไม่เพียงพอต่อการประกอบ อาชีพ ๓.๓ ปัญหาด้านตลาด ๓.๔ ประชาชนไม่ค่อยมีความรู้ด้านวิชาการในการ ผลิต ๓.๕ การส่งเสริมกลุ่มอาชีพมักประสบความล้มเหลว ๓.๖ งบประมาณ บุคลากรเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยว มีน้อย	- ประชาชนเกือบทุกครัวเรือนได้รับปัญหาเกือบทุกปี โดยเฉพาะข้าว ข้าวโพด ฯลฯ และถูกพ่อค้าคนกลางเอาเปรียบ - ประชาชนมีอาชีพด้านเกษตรกรรม ร้อยละ ๘๐ ซึ่งมีผลต่อการมีรายได้ ถ้าหากราคาพืชผลตกต่ำพลอยให้เกิดปัญหาด้านรายได้มากขึ้น - ตลาดและสถานที่รับซื้อสินค้าส่วนใหญ่อยู่ห่างไกลและใช้เวลามากในการขนส่งสินค้าเพื่อจำหน่าย - ส่วนใหญ่ประชาชนไม่ค่อยให้ความสำคัญ ในการอบรมเชิงวิชาการ ด้านวิชาการ ด้านเทคนิคต่างๆ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ในการเพิ่มรายได้และผลผลิต - รัฐอุดหนุนกองทุนต่างๆ ให้กลุ่มอาชีพ และกลุ่มเกษตรกร แต่การปฏิบัติขาดการรับผิดชอบของกลุ่ม - ศักยภาพในพื้นที่ มีแหล่งท่องเที่ยวหลายแห่งแต่ไม่มีงบประมาณ บางแห่งมีเอกชนครอบครองและยังขาดการประชาสัมพันธ์ - สถานที่ท่องเที่ยวมีสภาพไม่ค่อยสวยงาม จึงไม่เป็นที่ดึงดูดนักท่องเที่ยว

<p>๔.ปัญหาด้านสังคม</p> <p>๔.๑ การบริการด้านสาธารณสุขการมีน้อย</p> <p>๔.๒ ประชาชนด้อยโอกาสทางข่าวสารข้อมูล</p> <p>๔.๓ การส่งเสริมด้านศาสนา วัฒนธรรมยังไม่จริงจัง</p>	<p>- สิ่งสาธารณสุขการ เช่น ตู้โทรศัพท์ สวนสาธารณะ สวนพักผ่อนมีน้อยมาก ซึ่งเป็นผลต่อการพัฒนาด้านบุคคล เพื่อพัฒนาด้านจิตใจ</p> <p>- สถานที่ให้ข่าวสารทางราชการมีเพียงร้อยละ ๒๐ ของตำบล ทำให้โอกาสรับรู้ข่าวสารมีน้อย</p> <p>- เยาวชน และประชาชนทั่วไป ส่วนใหญ่ห่างไกลกิจกรรมด้านศาสนา ไม่ให้ความสำคัญหรือสืบสานวัฒนธรรมอันดีงาม ของหมู่บ้านตำบล รวมถึงภูมิปัญญาท้องถิ่น</p>
<p>๕. ปัญหาด้านสาธารณสุข และอนามัย</p> <p>๕.๑ ปัญหาโรคระบาด และโรคติดต่อ</p>	<p>- พื้นที่ความเสี่ยงที่จะได้รับเชื้อหรือป่วยเป็นโรคมาเลเรีย ไข้เลือดออก</p> <p>- อุปกรณ์การป้องกันมีน้อย เช่นเครื่องพ่นหมอกควันมีเครื่องเดียว แต่ต้องดำเนินการทั้งตำบล</p>
<p>๖. ปัญหาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p> <p>๖.๑ จิตสำนึก และการให้ความสำคัญทรัพยากรธรรมชาติ</p> <p>๖.๒ ปัญหาดินเปรี้ยว เป็นกรด-ด่าง</p> <p>๖.๓ ปัญหาป่าไม้ถูกทำลาย</p>	<p>- ราษฎรร้อยละ ๒๐ ของตำบลยังขาดจิตสำนึกในการรักษาทรัพยากรธรรมชาติ โดยเฉพาะการบุกรุกถางป่าเพื่อทำการเกษตรทำสวน โดยไม่คำนึงถึงธรรมชาติ และปัญหาที่ตามมา</p> <p>- สภาพพื้นที่ได้รับความเดือดร้อนหรือประสบปัญหาของตำบลซึ่งมาจากการใช้ปุ๋ยเคมีมากและสภาพดินมีการบุกรุกพื้นที่เพื่อทำการเกษตร ทำให้ป่าไม้ถูกทำลายโดยไม่มีการปลูกต้นไม้ยืนต้นทดแทน</p>

<p>๗.ปัญหาด้านการเมือง การบริหาร</p> <p>๗.๑ บุคลากรไม่ค่อยมีความรู้ ความเข้าใจเท่าที่ควร</p> <p>๗.๒ ประชาชนให้ความสำคัญในการมีส่วนร่วมน้อย</p> <p>๗.๓ การพัฒนาด้านรายได้ ไม่ดีเท่าที่ควร</p>	<p>- สมาชิกบางส่วนยังไม่ค่อยมีความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหาร กฎหมายระเบียบ เพราะมีการแก้ไขระเบียบใหม่</p> <p>- ประชาชนส่วนใหญ่ของตำบล ไม่ค่อยให้ความสำคัญเกี่ยวกับการดำเนินการ ประชาชนไม่ค่อยมีเวลา และขาดความเข้าใจที่ถูกต้องตามระบอบประชาธิปไตย</p> <p>- สภาพปัญหาเกี่ยวกับการจัดเก็บ ประชาชนไม่ค่อยให้ความร่วมมือในการยื่นรายการเสียภาษี เป็นเหตุให้การจัดเก็บ และการพัฒนารายได้ ไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร</p>
---	--

ผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสถานภาพการพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคตขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่ง (SWOT)

จุดแข็งStrength	จุดอ่อนWeakness
<p>- มีการแบ่งส่วนราชการและมอบหมายหน้าที่อย่างชัดเจน มีการแบ่งส่วนโครงสร้างหลักออกเป็นข้าราชการการเมืองกับข้าราชการประจำ</p> <p>- กิจกรรมแต่ละอย่างมีการวางแผนการดำเนินการไว้เป็นอย่างดี ทั้งแผนระยะสั้นระยะยาวแผน ดำเนินงานรวมทั้งแผนปฏิบัติงานแต่ละเรื่อง มีการกำหนดระยะเวลาดำเนินงานสำหรับแต่ละโครงการไว้ อย่างชัดเจนและสามารถปฏิบัติ ได้ตามแผนที่วางไว้</p> <p>- มีการประเมินโครงการทุกครั้งอย่างเป็นระบบ มีการลดขั้นตอนและระยะเวลาในการให้บริการแก่ประชาชน</p> <p>- ระบบการติดต่อสื่อสารที่ทันสมัย มีระบบ อินเทอร์เน็ต ความเร็วสูง</p> <p>- มีระบบการบริการจัดเก็บภาษีเคลื่อนที่ให้บริการประชาชนทุกหมู่บ้าน</p> <p>- มีระบบการให้บริการข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชน เพื่อประชาสัมพันธ์องค์กรแก่ประชาชน</p> <p>- นำหลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมา เป็นหลักในการบริหาร</p> <p>- มีงบประมาณพอสมควรในการสนับสนุนการพัฒนาในด้านต่าง ๆ</p>	<p>- การแบ่งงานในหน้าที่ยังไม่เป็นเอกภาพ</p> <p>- โครงการใหญ่ ๆ ไม่สามารถดำเนินการได้ตามแผน เนื่องจากได้รับการจัดสรรงบประมาณน้อยกว่าที่กำหนด</p> <p>- การจัดทำแผนจัดซื้อจัดจ้างไม่สอดคล้องกับงบประมาณที่ได้รับ</p> <p>- ผู้นำต้องมีวิสัยทัศน์กว้างไกล</p> <p>- บุคลากรบางส่วนที่ได้รับการฝึกอบรมไม่สามารถนำ ความรู้ที่ได้มาประยุกต์ใช้กับงานได้ ขาดความคิดริเริ่ม ในการปฏิบัติงาน</p>

จุดแข็ง Strength	จุดอ่อน Weakness
<ul style="list-style-type: none"> - ผู้บริหารมีความมุ่งมั่นตั้งใจทำงานเพื่อพัฒนาองค์กรและประชาชน - มีบุคลากรที่เพียงพอในการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ - มีการทำงานเป็นทีมและความสามัคคี - บุคลากรเข้มแข็ง มีความรู้ ความสามารถที่สามารถถ่ายทอดความรู้ด้านต่าง ๆ ให้ส่วนรวมได้เป็นอย่างดี - มีความสามารถดำเนินกิจกรรมที่สอดคล้องกับนโยบายรัฐในส่วนของเชิงรุก 	
โอกาส (Opportunity)	อุปสรรค (Threats)
<ul style="list-style-type: none"> - ประชาชนส่วนใหญ่ให้ความสำคัญและมีส่วนร่วมในกิจกรรมหมู่บ้าน, ส่วนรวมและกิจกรรมของ อบต. - มีงบประมาณพอสมควรที่สามารถพัฒนาให้ครอบคลุมปัญหาความต้องการของประชาชนทุกด้าน - ประชาชนมีโอกาสขยายการลงทุนเพื่ออาชีพเสริมมากขึ้นส่งผลให้รายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้น - หมู่บ้านมีแผนชุมชนเป็นของตนเอง และสามารถประสานแผนพัฒนากับองค์การบริหารส่วนตำบลได้เป็นอย่างดี - ส่วนราชการหน่วยงานที่เกี่ยวข้องพร้อมสนับสนุนด้านวิชาการและเงินทุน - ผู้นำมีความสามารถในการจัดการร่วมกับองค์กรอื่น ๆ ทั้งภาครัฐ / เอกชน - พื้นฐานวัฒนธรรมประเพณีที่ดีงามของท้องถิ่น - องค์กร กลุ่มต่าง ๆ มีความเข้มแข็ง - มีทรัพยากรธรรมชาติที่เอื้อต่อการพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยว ทำให้มีรายได้จากการท่องเที่ยวมาก 	<ul style="list-style-type: none"> - งบประมาณที่ได้รับจัดสรรจากรัฐบาลไม่เป็นไปตามกฎหมายกำหนด - นโยบายรัฐหรือผู้บริหารบางครั้งไม่ส่งผลหรือสะท้อนต่อความต้องการของประชาชนได้ - ภัยธรรมชาติบางครั้งรุนแรงเกินกว่าที่คาดการณ์ไว้และไม่สามารถรับสถานการณ์ได้ทันทั่วทั้ง - ประชาชนบางส่วนไม่มีที่ดินทำกินเป็นของตัวเอง - ประชาชนบางส่วนมีภาระหนี้สินมากเกินไปและมีความฟุ้งเฟ้อเกินฐานะความเป็นอยู่ที่แท้จริง - ปัญหาการใช้แหล่งน้ำเพื่อการเกษตรยังไม่มีกฎระเบียบกติกาที่ชัดเจน และมักเกิดปัญหาการใช้น้ำหรือการขาดแคลนน้ำในช่วงฤดูแล้ง - ปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินยังคงมีอยู่ - เกิดปัญหาความไม่แน่นอนทางการเมืองและ เศรษฐกิจ - ประชาชนบางส่วนยังขาดจิตสำนึกในการรับผิดชอบร่วมกันในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ด้านการบริหารจัดการ ในด้านผู้นำและโครงสร้างองค์กร เพื่อให้การนำแผนพัฒนาการท่องเที่ยวไปสู่การปฏิบัติ ชุมชนควรจัดตั้งคณะกรรมการขึ้นมาหนึ่งชุด ทำหน้าที่เป็นตัวแทนของคนในชุมชนในการขับเคลื่อน โครงการเพื่อวางแผนและประสานงานติดต่อระหว่างชุมชน องค์กรบริหารส่วนตำบล และหน่วยงานที่ เกี่ยวข้องนอกจากนี้ เพื่อให้ทุกกลุ่มได้เข้ามามีบทบาทและทำงานร่วมกันในการพัฒนาชุมชนของตนเอง คณะกรรมการชุดดังกล่าว ควรจัดตั้งด้วยระบบโควตา กล่าวคือ ให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนที่มีความเหมาะสมเข้า มาทำงาน คณะกรรมการหมู่บ้าน ประกอบด้วยฝ่ายต่าง ๆ ดังนี้

ฝ่าย	หน้าที่และความรับผิดชอบ
๑. ฝ่ายประชาสัมพันธ์และการตลาด	เชื่อมโยงกิจกรรมการท่องเที่ยวของประชาชนในชุมชน สื่อสารภายในชุมชน สร้างกิจกรรมการตลาด เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว ติดต่อประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ ทั้งรัฐและเอกชน
๒. ฝ่ายการเงินและบัญชี	จัดทำระบบการเงิน บัญชีรายรับ/รายจ่าย ดูแลทรัพย์สินของคณะกรรมการ (ถ้ามี)
๓. ฝ่ายวิชาการ	ศึกษา ค้นคว้า และรวบรวมเรื่องราวต่าง ๆ ของชุมชน เพื่อนำมาเป็นข้อมูลด้านการท่องเที่ยว เก็บรวบรวมไว้ อย่างเป็นระบบเพื่อให้มีการศึกษา และเผยแพร่ต่อไป
๔. ฝ่ายพัฒนาและควบคุมมาตรฐานสินค้า	ออกแบบเส้นทางการท่องเที่ยวให้ครบวงจร นำเสนอรูปแบบการท่องเที่ยว และให้บริการนักท่องเที่ยวให้มีมาตรฐาน และคงความเป็นอัตลักษณ์ของชุมชนเอาไว้
๕. ฝ่ายดูแลสถานที่ บำรุงรักษาสิ่งแวดล้อมและปรับปรุงภูมิทัศน์	บำรุงรักษาธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมของชุมชนเอาไว้ ปรับปรุงภูมิทัศน์ สร้าง ซ่อมแซม ปรับปรุงอาคารสถานที่ ห้องน้ำ ถนน ระบบการบำบัดน้ำเสีย และประสานขอรับการช่วยเหลือจากหน่วยงานภายนอก
๖. ฝ่ายสาธารณสุข	ให้ความรู้ด้านสุขศึกษา การปฐมพยาบาลเบื้องต้น ด้านการประกอบอาหาร การสาธารณสุขทั่วไป รมรงค์ให้คนในชุมชนใส่ใจเรื่องความสะอาด
๗. ฝ่ายทะเบียน	พัฒนาระบบฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยวและการให้บริการในด้านต่าง ๆ ในชุมชน เช่น แหล่งท่องเที่ยว สถานประกอบการ และผู้ประกอบการฯ
๘. ฝ่ายรักษาความปลอดภัย	ดูแลความปลอดภัยภายในชุมชน เช่น การจัดเวรยาม การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย รวบรวมข้อมูลและพัฒนาฐานข้อมูลอย่างเป็นระบบ
๙. ฝ่ายพัฒนาสังคม	สร้างทัศนคติที่ดีของชุมชนและภาคีต่อการจัดการท่องเที่ยวระดับชุมชน ประสานความเข้าใจ การวางแผนและจัดทำโครงการพัฒนาชุมชน และขอความช่วยเหลือจากหน่วยราชการ

นอกจากคณะกรรมการชุดดังกล่าว ซึ่งมีหน้าที่ในการบริหารจัดการโครงการด้านการท่องเที่ยวโดยตรง แล้ว ยังมีกลุ่มบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการสนับสนุนการท่องเที่ยวโดยอ้อม ซึ่งจะช่วยสนับสนุนให้ชุมชนมีความ เข้มแข็งยิ่งขึ้น ในการดำเนินงานการท่องเที่ยว ประกอบด้วยกลุ่มบุคคล ดังนี้

ฝ่าย	หน้าที่และความรับผิดชอบ
หน่วยงานที่สนับสนุนการท่องเที่ยวโดยตรง -สำนักงานการท่องเที่ยวจังหวัดเชียงราย	- พัฒนาศักยภาพของคณะกรรมการฯ คนในชุมชน และ ผู้ประกอบการและเจ้าบ้านที่ดี โครงการสร้างเครือข่าย - เป็นพี่เลี้ยงและคอยสนับสนุนด้านองค์ความรู้ จัดอบรมยุวมัคคุเทศก์ -สนับสนุนงบประมาณในการปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยว
องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่ง	สนับสนุนผลิตภัณฑ์ ส่งเสริมอาชีพชุมชน
โรงเรียน/ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	- จัดโครงการฝึกอบรมยุวมัคคุเทศก์ - สนับสนุนให้มีการสอนศิลปวัฒนธรรมพื้นบ้าน
วัด	เป็นศูนย์ประสานงานความร่วมมือระหว่างในชุมชน
อปพร.	ดูแลรักษาความปลอดภัยให้นักท่องเที่ยวและคนในชุมชน โดยเฉพาะช่วงเทศกาล และช่วงวันหยุดยาว และสร้างความ เชื่อมั่นด้านความปลอดภัยให้นักท่องเที่ยว
ภาคเอกชน เช่น ผู้ประกอบการ ร้านค้า ที่พัก ร้านอาหาร และธุรกิจอื่น ๆ	ลงทุนธุรกิจท่องเที่ยวและการให้บริการ ที่ได้มาตรฐานไม่เอา เปรียบผู้บริโภค

บทที่ ๓

แผนส่งเสริมการท่องเที่ยวตำบลบ้านโป่ง (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) ตามยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านโป่ง

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑.๑ แนวทางการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ วัฒนธรรมท้องถิ่น วิถีชีวิตชุมชน และภูมิปัญญาชาวบ้าน เพื่อเป็นแหล่งท่องเที่ยวของตำบล

ที่	โครงการ/กิจกรรม	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่มา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๑	โครงการปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยว น้ำพุร้อนทุ่งเทวี	- เพื่อให้ประชาชนในตำบลสถานที่พักผ่อนหย่อนใจ - เพื่อให้ประชาชนมาออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ	ขอสนับสนุนงบประมาณเพื่อปรับปรุงแหล่งท่องเที่ยว น้ำพุร้อนทุ่งเทวี บ้านโป่งเทวี หมู่ที่ ๕	-	๔๙๖,๙๔๗.-	-	-	-	๑ แห่ง	-พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน -ประชาชนมีสุขภาพกายและมีสุขภาพจิตที่ดี -ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้นจากการท่องเที่ยว	กองช่าง, สนง.ปลัด
๒	ส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ น้ำพุร้อนทุ่งเทวี	-เพื่อประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว น้ำพุร้อนทุ่งเทวีให้เป็นที่รู้จักมากขึ้น -เพื่อปรับปรุงสถานที่ท่องเที่ยวให้มีความสวยงาม สะอาดเรียบร้อยเป็นธรรมชาติ	-เพื่อพัฒนาการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ น้ำพุร้อนทุ่งเทวีให้มีประสิทธิภาพ เป็นการสร้างภาพลักษณ์และยกระดับมาตรฐานที่ดีของการท่องเที่ยว และยังคงไว้ซึ่งความเป็นธรรมชาติ	-	-	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐	๑ แห่ง	-แหล่งท่องเที่ยว น้ำพุร้อนทุ่งเทวีเป็นที่รู้จัก เป็นที่สนใจดึงดูดนักท่องเที่ยว สนใจการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ น้ำพุร้อน ธรรมชาติเพิ่มมากขึ้น	สนง.ปลัด

ที่	โครงการ/กิจกรรม	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่มา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
		<ul style="list-style-type: none"> -เพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อยของสถานที่ท่องเที่ยว -เพื่อให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวทุกกลุ่ม -เพื่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว -เพื่อสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชน ประกอบการในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว -เพื่อสร้างมาตรการในการเข้ามาใช้ประโยชน์และร่วมกันดูแล -เพื่อสร้างรายได้ 	<ul style="list-style-type: none"> -นักท่องเที่ยวสนใจการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ น้ำพุร้อนธรรมชาติเพิ่มมากขึ้น เป็นการดูแลสุขภาพที่เรียกว่า “ธรรมชาติบำบัด” โดยการใช้ธรรมชาติในการบำบัดรักษาหรือเสริมสร้างสุขภาพนั้น เป็นการผ่อนคลายทำให้เกิดความสุขทั้งทางร่างกายและทางจิตใจ 			๕๐,๐๐๐.-	๕๐,๐๐๐.-	๕๐,๐๐๐.-	๑ แห่ง	<ul style="list-style-type: none"> -สามารถบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพน้ำพุร้อนทุ่งเทวีให้มีประสิทธิภาพ มีภาพลักษณ์ที่ดีมีมาตรฐาน -การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพน้ำพุร้อนธรรมชาติได้รับความสนใจจากนักท่องเที่ยวเพิ่มมากขึ้น -ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น 	

ที่	โครงการ/กิจกรรม	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณและที่มา					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลลัพธ์ที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงาน ที่รับผิดชอบ
				๒๕๖๖ (บาท)	๒๕๖๗ (บาท)	๒๕๖๘ (บาท)	๒๕๖๙ (บาท)	๒๕๗๐ (บาท)			
๓	โครงการส่งเสริม ผลิตภัณฑ์ชุมชน	-ส่งเสริมการเพิ่มมูลค่า ผลิตภัณฑ์ชุมชน -สร้างรายได้ให้กับ ประชาชนเพิ่มมากขึ้น	-อบรมให้ความรู้ในการ ผลิต การเพิ่มมูลค่า สินค้า ผลิตภัณฑ์ออกสู่ ตลาด			๒๐,๐๐๐.-	๒๐,๐๐๐.-	๒๐,๐๐๐.-	๓ กิจกรรม	-สร้างงานสร้าง รายได้จากการ ท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น รวมถึงสร้างมูลค่า ผลิตภัณฑ์ชุมชน ออกสู่ตลาดมาก ยิ่งขึ้น	สนง.ปลัด
๔	โครงการส่งเสริม การท่องเที่ยวเชิง วัฒนธรรมในตำบล บ้านโป่ง	-เพื่อประชาสัมพันธ์แหล่ง ท่องเที่ยวโบราณสถาน โบราณวัตถุ ศาสนสถาน ในตำบลให้เป็นที่รู้จัก -เพื่ออนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรมประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น วัฒนธรรมชนเผ่า	-นักท่องเที่ยวสนใจมา ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม มากขึ้นไม่ว่าจะเป็น ศาสนสถาน โบราณสถาน โบราณวัตถุ วัฒนธรรม ประเพณีพื้นบ้าน วัฒนธรรมประเพณีชน เผ่า			๒๐,๐๐๐.-	๒๐,๐๐๐.-	๒๐,๐๐๐.-	๓ กิจกรรม	-นักท่องเที่ยวให้ ความสนใจมาเที่ยว มาศึกษา โบราณสถาน โบราณวัตถุ ศาสน สถานตลอดจน วัฒนธรรมประเพณี ในตำบลให้เป็นที่ รู้จักมากขึ้น	ท่องเที่ยว โบราณสถาน โบราณวัตถุ ศาสนสถานใน ตำบลให้เป็นที่ รู้จัก

